

lægge det mest mulige Militærvæsen i Sønderjylland. Jeg vil tilføje, at jeg ogsaa paa dette Punkt ønsker at rette en Henvendelse til den højtærede Udenrigsminister. Jeg vil spørge den højtærede Udenrigsminister, om han ikke erkender de Vanskeligheder, som Forslaget paa dette Punkt indeholder, og jeg vil opfordre den højtærede Minister til at forene sine Anstrengelser med vore for at fjerne denne uheldige, for Danmarks ydre Stilling skadelige Karakter af det Forslag, der nu foreligger fra Regeringens Side.

Om hele det samlede Forslag sagde til sidst den højtærede Ordfører for Partiet Venstre, at det var et Forslag præget af Pligtfølelsen, og i Pligtens Aand skulde det siden udføres af den danske Befolkning. Og derefter vendte den højtærede Ordfører sig til Fortiden, og han sammenlignede dette Forslag, den Stilling, Venstre nu indtog ved at gennemføre det, og den Stilling, Danmark derefter vilde komme i, saa vidt jeg forstod ham, med den Stilling, de Mennesker havde været i, som førte Forsvaret for Dybbøl. Jeg ved ikke, om den ærede Ordfører ikke selv havde en Følelse af, hvilket trist, hvilket haabløst Skær han ved disse Udtalelser paa Forhaand kastede over hele det Forslag, han her er med til at føre frem. Beundringsværdig var de danske Anstrengelser ved Dybbøl, et Udtryk for den dybeste Pligtfølelse, som alle Dage vil aftvinge og afvinde Sympati i Danmark og udenfor Danmark; men det var den haabløse Kamp, der førtes der ved Dybbøl, og hvilken Forstand er der i at tilrettelægge en Ordning, der føres frem i Tegnet fra Dybbøl, overfor Danmarks Befolkning i de kommende Tider?

Men jeg for min Del befrygter, at det, den ærede Ordfører her har opnaaet, er ikke en Gang en Ordning; der vil kunne give Danmark Minder som Minderne fra Dybbøl. Jeg føler mig overbevist om, at hvis den Ordning nogen Sinde bliver sat paa Prøve, vil Erfaringerne komme til at svare ikke til Erfaringerne fra Dybbøl, men til Erfaringerne fra Dannevirke eller sandsynligere til Erfaringerne fra Als i 1864; og i disse Erfaringer er der intet opløftende for det danske Folk i de kommende Tider. Det gælder efter min Mening om dette Forslag som om de andre militære Forslag, der foreligger, hvad Monrad i sin Tid sagde: „Krigsministeren har sagt i en Valgtale: „Ogsaa store Staters Hære er udsat for at blive slagte“. Det er fuldkommen rigtigt. Men de er ogsaa udsat for at sejre, og det er vor Hær ikke og kan vor Hær ikke være udsat

for. Dæri ligger hele Forskellen, men det er en umaadelig Forskel, saa stor som mellem Fornuft og Ufornuft.“

Ja, dette er da, hvad man efter min Mening vil føre os frem til, hvis man vil opretholde og gennemføre Forslaget af denne Karakter: Illusioner, som vil briste i det Øjeblik, da Prøven kommer.

Hvilke Ofre skal der nu bringes derfor? Personlige Ofre: i Tjenestedage over 2 Mill. Tjenestedage efter Venstres Forslag, 3 Mill. efter det konservative Folkepartis, staaende overfor 700 000 efter vort Forslag. Og økonomiske Ofre. I den Henseende er det nu en lille Smule vanskeligt at komme til Klarhed over, hvor store Ofrene vil være. Det er gaaet os paa en ejendommelig Maade under vore Forhandlinger her i Rigsdagen og i Militærkommissionen med Hensyn til de økonomiske Byrder, dette Forslag vil medføre. Vi har faaet en Række Beregninger, en Række uensartede Beregninger fra den højtærede Forsvarsminister og hans sagkyndige og fra de militære tilfornordnede i Kommissionen. Jeg overdriber ikke, naar jeg siger, at det er endt med, at i alt Fald jeg i Militærkommissionen har faaet det Indtryk, at paa dette økonomiske Omraade rykkede den højtærede Forsvarsminister frem mod os omgivet af en Kreds af Officerer som en hel lille Armé af Blæksprutter, der plumrede Vandene, saa det blev saa svært som paa nogen Maade muligt at komme til Klarhed over, hvad Udgiften vilde blive.

Og det var ogsaa nødvendigt, hvis man skulde opretholde den Opfattelse, som den højtærede Ordfører for Partiet Venstre gør sig til Talsmand for. Den ærede Ordfører siger jo: Om eet er vi alle enige, Nedgang i Militærudgifterne. Sandheden er, at i Forhold til den bestaaende Tilstand betyder det konservative Folkepartis Forslag en Forøgelse af Militærudgifterne paa en halv Snes Millioner Kroner og Venstres Forslag en Opretholdelse af de nuværende Udgifter. Men, som sagt, der er noget Besvær, det har alle Talere anerkendt, ved at trænge igennem de Opgivelser, vi har faaet.

Det er lettest for Flaadens Vedkommende. For Flaadens Vedkommende er nemlig Ministeriet og Flaadens tilfornordnede enige. De regner med omkring 16 Mill. Kr. Efter min Mening har Flaaden ikke denne Gang fulgt samme økonomiske Politik som ved tidligere Løjligheder. Ved tidligere Løjligheder har man fra Marinens Side lagt Vægt paa at beregne rundeligt, hvad der behøves til den Styrke, man ønsker at stille op. Jeg tror, Erfaringerne i kom-